

also to enumerate such crimes explicitly; and whereas the laws of Austria forbid the surrender of its own citizens to a foreign jurisdiction, the Government of the United States, with a view of making the Convention strictly reciprocal, shall be held equally free from any obligation to surrender citizens of the United States; therefore on the one part his Majesty the Emperor of Austria, and on the other part the United States of America, having resolved to treat on this subject, have for that purpose appointed their respective plenipotentiaries to negotiate and conclude a Convention — that is to say: His Majesty the Emperor of Austria John George Chevalier de Hülsemann, His said Majesty's Minister Resident near the Government of the United States and the President of the United States, William L. Marcy, Secretary of State, who, after reciprocal communication of their respective powers, have agreed to and signed the following articles:

Article I.

It is agreed, that Austria and the United States shall, upon mutual requisitions by them or their Ministers, Officers or Authorities, respectively made, deliver up to justice all persons, who being charged with the crime of murder, or assault with intent to commit murder, or piracy or arson, robbery, or forgery, or the fabrication or circulation of counterfeit money, committed within the jurisdiction of either party, shall seek an asylum, or shall be found within the territories of the other: provided, that this shall only be done upon such evidence of criminality as according to the laws of the

novitě vypočteny byly, a jakož zákonové rakouští toho nedopouštějí, aby poddaní rakouští cizí moci soudní vydávány byly, pročež také vláda Spojených státův, hledíc k tomu, že smlouva tato pod přísnou reciprocitou se uzavírá, týmž způsobem závazku prosta býti má, občany Spojených státův vydávati; tedy Jeho Veličenství císař Rakouský se strany jedné, a Spojené státy severoamerikánské se strany druhé na tom se ustanovili, aby o věci této jednali, a za příčinou vyjednání i uzavření úmluvy o to své respektivní plnomocníky jmenovali, totiž: Jeho Veličenství císař Rakouský Svého ministra residenta při vládě Spojených států, Jana Jiřího rytíře Hülsemanna, a president Spojených států státního sekretáře Williamu L. Marcy, kteřížto propůjčivše sobě obapolně plnomocenství svých, o tyto články se sjednotili a v nich se podepsali:

Článek I.

Stalo se umluvení o to, že Rakousko i Spojené státy k obapolnému dožadání, učiněnému buď od nich samých aneb od jejich vyslanců, úředníků neb úřadů, všechny takové osoby soudu vydávati budou, které by, obviněny byvše, že se v okršlku moci soudní té neb oné strany dopustili zločinu vraždy, aneb útoku s úmyslem vražednickým předsevzatého, aneb loupeže mořské, aneb zhárství, nebo loupeže, neb falšování, nebo zhotovování neb rozšiřování falešných peněz, nechat by byly ražené nebo papírové, anebo zchodku neb zadržení za sebou peněz veřejných, v zemi strany druhé útočiště